

חיפה ויושביראש אגודת העיתונאים סניף חיפה (כן, והצפון) לאלום השוכן מתחת לאולמם של העיתונאים ואשר אותו הם משכירים לאחד שלומי המקיים בו מועדון בשם דווקא חיאטרון. פנינו איפוא אל רוני מוזס, שותפו של שלומי לחכירת האולם (שלומי עצמו נמצא אותו יום בתל-אביב) והלה הסכים בשימחה. קצת פירוטמת לא תוסיף אפילו לדווקא חיאטרון חיפאי. הוא אף ניא את אשר את הסכמתו בכתב.

למחרת הופיעה בעיתון הארץ הידיעה כי כנס ועד היוצרים הישראלי והפלסטיני יתקיים באולם דווקא חיאטרון בחיפה.

אתם חושבים שבכך נסתיימה הפרשה? היא רק התחילה.

מסתבר שהיא הגדולה שלא ינום ולא יישן בעיריית חיפה קורא את הארץ. עוד באותו בוקר טרח הוא או ת'דנו להתקשר לשיחה ידידותית עם עמוס כרמלי היר"ר. תוכנה של שיחה זו לא נודע ברבים, אבל מה שכן נודע: נודע שאולמה של אגודת העיתונאים החיפאית, אותו הכרה בתשלום סימלי והשכירה בתשלום לא-סימלי לדווקא חיאטרון מיסודו של שלומי מידוענו, שהוא מצירו — הוא או שותפו — העמידו אותו לרשות הוועד הציוני, שייך — הפעם כבר לא תאמינו — לעיריית חיפה!

ומי זה עיריית חיפה אתם כבר יודעים. ואם לא תשאלו אצל החבר ליבלנג, זה מה השילוט. — ותוצאת השיחה עם איש העירייה היתה שעמס כרמלי, שהוא עצמו, שהיפנה אותנו לדווקא חיאטרון, זה, שוחח שיחה קצרה עם ארון שלומי והסכמה שניתנה — בוטלה. באיזה נימוקים, מה זה משנה?

העיקר שבשלב זה אתם כבר יודעים מי ומה זה חיפה. כל אנשי המלך? זה לא מלה. יותר מדויק: כל האגפאלות (פאנטופלעס בלע"ז) של רבי הסריסים או רביהטבח (תחברו אתם).

נתן זך

ברגע האחרון

נועלו גם שערי האולם הפר"טי לפני מיפגש ועד היוצרים הישראליים והפלסטינים נגד כיבוש וריכוז נימוקם של הבעלים הפעם: התנגדות הלקוחות. מענין עין אם ראש עיריית חיפה, אריה גוראל, נמוה גם הוא עם לקיחותיה של המיסערה...

גרשון קניספל:

אמנים בדרום למישכן המוזות

לאחר שנתנו את ידם לתוכניתו של ראש עיריית חיפה, אריה גוראל, להקים קריית-מישרים, קניון, חניון ומיזון במרבית שיטחו של רד"כ ועד וארי סאליב הנודע, הוזמנו חברי ועד אגודת היוצרים והפסלים / מחוז חיפה והצפון לסיוור מודרך בווארי שבמסגרתו סקרו גם את האתגן המובטח: הבניין שאותו מבקשת העירייה להעביר לרשות האגודה כבית-אמנים בליבו של הווארי. לכי-25 חברי האגודה, שהתגברו על שיקולי אגידות ורגשות נוכח מעלליהם של מי שמרביתם בשמם, נכונה הפתעה לא-קטנה. מתברר כי הכלה אינה פנויה, כי התנאים לחופה ולקידושין קשים מנשוא, וכי הגביר — ידו קפוצה ואין בכונתו כלל להניח לניכסי רלאנידי שלו שייצאו מרשותו מבלי להבטיח את המשך פיקוחו ובע' לותו עליהם.

בנסיבות אלו אין זה מובטח כלל וכלל שאפילו כמה מחברי הוועד הלא-אנינים לא יעשו חושבים" ביחס לחתונה כולה. אומנם, מהם אין לצפות לייסורי-מצפון יתרים, אבל בין 375 חברי האגודה אשר לא הופיעו לסיור המודרך ייצאו בווארי לא מעטים שישאלו את עצמם אם נישואים כאלה, שהורתם לא כרוחהקורש, אין שכרם יוצא בהפסדם.

רק בני-יעוטים

חבורת עוליהרגל התכנסה בכנין. אל פאשה" — חאן ערבי לשעבר כפאתי הווארי, המארח כיום את ביה"ח של תיאטרון חיפה וכן מועדון-לילה ומיסעדה, בין הבאים: מוזכרו הפרש ועד-האגודה, יום הליך, מהגרס העיריית-חיפה איתמר יוניץ ויועצו של ראש

העיר לנושא וארי סאליב, מר מארד (שם פרטי לא ידוע).

מגאל פאשה" (הפחה) טיפסה החבורה במעלה הרובע שהיה ואינו עוד, חצתה את האזור ש"טוהר" עליידי בולדוורי גוראל לצורך הקמת הטיילת המובטחת והכביש הרבי-מסלולי, עד שהגיעה בשלום למיבנה המיזרחי היפהפה ששרידי ויטראזים (חלונות צבעוניים) עדיין נשתמרו בו ואת גגו מעטרים שרידי רעפים צרפתיים מקוריים (רעפי מארסי) מן השנים הטובות שבהן עדיין לא היתה חיפה אחת תאומה לעיר הדרום-צרפתית.

עוד האורחים הלא-קראים מתרשמים מיפי המקום ותוהים למראה גינת הוודרים המטופחת כחצרו של בניין שאמור היה להיות פנוי, והנה נעכרה האווירה החגיגית לפתע-פתאום למראה אשה ערבייה, פעוט על ורועותיה וילד נוסף אווה בידה, שהגיעה לפתע מפתח הבית וניכסה מכוהלת בחבורת האמנים שכאו לכאן לחלק את השלל המובטח.

רק כרגע זה התברר שמכל המיכנים הנטושים כווארי סאליב כחרה עיריית-חיפה, בחושה-טאקט המפולא המאפיין אותה, להציע לאמני ישראל את אחד הבתים היחידים באזור שאזור מאוכלס בבניינים ערביים! ואכן, המחזה של אמנים בישראל העטים כצפרי-טרף אלה על ביתה של מישפחה ערבית כדי לנשלה ולקבוע במעונה את משכנם האמנותי-התרבותי שלהם היה חזיון מעוררם החלה באמת.

נדהם מן המראה שאל אחד האמנים, דויד מאטסרו, את מהנרסה-העיר לפשר העניין. זה היפנה אותו ליועץ מארד והלה השיב, בנימה עניינית ומפוכחת, כי המדובר רק ב-מיספר קטן של ממשפחות שעדיין לא פונו מן האזור וכי העניין יוסדר בקרוב. עוד ציין כי, אחרי הכל, המדובר רק בבני-יעוטים" הנאחזים בעקשנות במקומות מגוריהם בתיקווה להעלות בדרך זו את מחיר הפיצוי שבו יזכו.

יליד הבית

תחקיר קטן שערכנו אני וכתב המקומון החיפאי ככלו, רמי רוזן, שנתלוחה אף הוא לסיוור למורת רוחו של מהגרס-העיר וה"יועץ", העלה כי הדיירת הניצבת כאן אול מול תבורת העיטים היא אשתו של ערבי יליד חיפה בשם יוסף טאבאג'ה, שנולד באותו בית עצמו ואינו חפץ בשום פנים ואופן להתפנות ממנו. כן נודע כי במיסגרת

הציע" להם הצעה ידידותית לבחור בגב' נעמי זיידמן כמרכזת או מנהלת המוסד החדש. עד לכתובת שורות אלה עדיין לא נודע מיהו אותה נעמי זיידמן, אבל יש מקום לסברה שאם גוראל הציע דווקא אותה — הוא ידע יפה מה הוא עושה. כריעכד השלים ועד-האגודה עם הבחירה. האם יש לו ברירה? שהרי לגביר אין מסרבים. אבל אז נשלף ה"אס" האמיתי מתוך תבילת" הקלפים שבידי ראשה-העיר. מדיברי המהגרס מתברר שהמיבנה שבו מדובר לא יהיה ראוי להצגת תערוכות אלא אם כן יושקע בו סכום של בין חצי מיליון ל-750 אלף דולר. וכסף זה מניין ייצא? מקופתה הריקה של אגודת האמנים / מחוז חיפה והצפון???

הכובשי עשה את שלו

לעג לרש. אבל לעג מוצדק. לפחות מזה כאמת לא היו 25 הצדיקים שלנו ראויים. ובאמת, מה חשבנו שאחרי שגוראל הוציא מהם גילודיעת האומר כי תוכניתו ל"שיקום" וארי סאליב תתרום להקמת "פנינה בלב חיפה" — הוא עוד וקוק להם?

לא, הכובשי עשה את שלו. עכשו שילך לחפש שלושת ריבעי מיליון דולר. נראה מי ייתן לו. גוראל עוד יפנה אותם לבוק הפונלים... איך נאמר שם במקורות שלנו: רג יאכל רג עד אשר יבוא מלך הרגים ויאכלם כולם. ואולי עוד יותר מתאים לענייננו: מונתכא רחורתא לא תעביד סטריימלתא. שפירושו בעברית: מונב החוזר אין עושים סטריימל. על החתום: שלום עליכם. ועוד נאמר שם מפי איש חכם אחר: זנבך עשוי קש — אל תקרב אל האש.

בית-המשונעים חוגג או: סינדרום תל-אביב

ובכן, שם שוברים עצמות, ידיים ורגליים במיבצע משולב הנקרא "נועם הליכות". נועם" על שמו של נועם סמל, היחיד מטריגומוריאט ותיאטרון חיפה שנותר על כנו, וה"ליכות" על מישקל שני עמיתיו שהלכו לאן שהלכו. ואילו כאן — בשטח מדינת היהודים התל-אביבית עם שלוחות ליפו ולעכו — חגיגה אחת גדולה. נוד סטופ כמו שאומרים בזמננו בעברית צחה. הדיוח הבא מתבסס על הפירוטמים שהופיעו

אמנים מחלקים שלל: מאחור - הדיירת הערבית

בעיתון אחד ביום אחד. אבל, אם תרצו ואם לא תרצו, אין זו אגדה. זה בידור, ויש גם ימים אחרים. לא הוספנו מילה, גרענו מילה פה ושם, והרי המידע במרכזו לנחותם של קוראים שוחרי תרבות. או נתחיל.

מישפט דמיאניוק בשידור ישיר וענים פתוח (מה זה?) על ביקורת עצמית החיים הטובים שוכנית דוקומנטרית ורדים רק לעשירים סידרה אמריקנית מטלוק שופט רם-מעלה הורג את פילגשו מכיוון שלא שמרה לו אמנים בקר הבריאות שורת-בריאות במידבר מדור לדור מישפחת לפיד 3 דורות של אנשי-עט כולם מעיתון אחד משוחחים על מורשת-ישראל אופי טיקה Nova סוף-סוף אפשר לנשום לרווחה גם בנושא המחירים החיה שבארם איך לשכוח את התרבות והמוסר ולהפוך לחיה טורפת במטרה להישרר מוסיקת-פסנתר נהדרת של הארוי שמיט היו גם רגעיחד כשהיורה שר את אפר ואבק ואת כשנתנדל אלה רגעים שאתה זוכר לזמן רב רגעיסקם יש שלוקחים סמים או שותים אלכוהול כדי להגיע לזה לפעמים זה קרה אחרי 14-15 שעות של עבודה רצופה כשכבר אין בקרה במוח זה לא נכון מבחינה טכנית אבל נכון מבחינה

ריגשית הרגשנו שיש משהו כמעט התאכרותי בעשייה הזאת אומר גלעד מי ירצה לקנות תקליט כזה את מי יעניינו הטרופים האישיים שלנו אחרי פירוק המיטען הריגשי בתקליט מרגיש יעקב גלעד מרוקן לחלוטין כבר לא נמצא שם לא איכפת לו אם יפסיק לכתוב בכלל כוכב גולד פורים בין זמרת צעירה לבין אלכוהוליסט כהוליווד מסיבת-ידידים בביתו של הסופר-הממי ציא יגאל מוסינוזון בגידה-בגידות בגידה כאשה בגידה כמולדת מישפט דמיאניוק מבני-גיהאומה עושים עניין עם גבי גוית ושולם קיטל מבצע אמצע החורף באמצע השבוע בבת-ימלון נבחרים עצור את פיצעייה-בגרות ג'ימס בונד היהודי רוח קדים סירתת תסכיתים 12 פרקים שבוימה לרדיו עלידי נסים קמחי על פי סיפרו של יושבראש הכנסת שלמה הלל שלמה הלל בזהות מושאלת חרשה של ריצ'ארד ארמסטרונג אחד ממנהליה של חברת התעופה האמריקנית ניר אים ס"איר מרונספורם שב לבגדר ב-1950 אשה קשה מרתון רוק נשי חריריליים קומפלט דגם בוגי רק 670 שקל איך אפשר להאשים אותי בזה אני זמתי את מצבי-הרוח אנסתי את ירון לונדון לעשות אותה למדתי להיות עם זה הפך לחלק ממני פיתחתי מין חייץ ביני לבין התגובות הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים בתבנית אלבומית (29-23 ס"מ) הסיבה לכך שאין לזהות זאת בעין בלתי מזויינת בסרט מ-1943 המוקדן אצלו מיסחרית כבר בפעם השלישית אל דאגה הם מגיעים שוב לשמיים לנצח לרקיע השביעי בכל המובנים כן ילדה יש אהבה נצחית רק שהיא כשמיים היטל כל מלאי-הצמר מחירים אלה לעולם לא ישובו קשה שלא לומר מלה טובה על המנצח היהודי בעיר הרגיש שלא הצליח להביא את התיזמורת לרמה הגבוהה הימחלת שהוא עייף מהנושא קם והתפטר הללויה המילחמה כמשחק-ילדים פצצות כחגיגה של זיקוקין ריגור וזכרונות-ילדות אר טוביוגרפים מימי הבליוץ הנאצי על לונדון קולנוע שווייצי יש דבר כזה ארץ-השקולד

גברת טאבאג'ה עם ילדים במישכן האמנים העתידי

שעוני-הקוקיה והאלפים המושלגים גם צריכה ומפיקה קולנוע שאלה במקומה עד לפני כ-20 שנה התשובה על שאלה זו היתה תורה לא אחרי עליות וירידות הקים תיאטרון הקוסה השגלישית ביפו את א"ה אגודת תיאטרון-האגרות שאוהב את אוהבי-התיאטרון פסיפס של סיפורים שירים וקולות המציג את צמיחתה של אשה בעיריית פיתוח ימיזי האחרונים של כוורן המחפש את טעם (המשך בעמוד 28)

פרסים לציפי שחרור ואשר ריין

ועדת שופטי פרס חומסקי ה"מוענק עלידי אגודת-הסופרים, בהרכב חיים פסח, פרופ' ראובן קריץ ושלמה טנאי, החליטה לה"עניק את הפרס השנה לציפי שחרור על קובץ שיריה האחרון, שפה משותפת.

ועדת השופטים להענקת הפרס על-שם מרדכי ברנשטיין לספר שירה עברי מקורי, בהשתתפות פרופ' חיים שוהם, פרופ' הלל ברזל ומר גיורא לשם, החליטה להעניק פה-אחד את הפרס למשורר ול"עורך אשר ריין על סיפרו סדר השירים.